

আব্রাহামৰ দৰে ল'ৰা-ছোৱালীয়ে যীচুত বিশ্বাস কৰিছিল।

প্ৰাৰ্থনা : “প্ৰিয় প্ৰভু, ল'ৰা-ছোৱালীৰ জীৱনত বিশ্বাস গঢ়িবলৈ পৱিত্ৰ আত্মাৰ শক্তিৰ দ্বাৰাই এই অধ্যয়ন ব্যৱহাৰ কৰক। প্ৰকৃত বিশ্বাস আৰু আন্তৰিক উপাসনাৰে সদায় প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ তেওঁলোকক সহায় কৰক। যীচুৰ নামত, আমেন।”

ল'ৰা-ছোৱালীৰ প্ৰয়োজনীয়তা আৰু বয়স অনুযায়ী কাম-কাজবোৰ বাচি লওক।

মুখস্থ কৰক : যাকোব ১:২২। আব্রাহামৰ বিশ্বাসৰ জীৱনৰ এই প্ৰধান ঘটনাৰ সাৰাংশ ল'ৰা-ছোৱালীবলোকক কওক :

- ১। আব্রাহামে বিশ্বাসেৰে যাত্ৰা কৰিছিল। আব্রাহাম ঈশ্বৰৰ বাধ্য আছিল। তেওঁৰ চহকী কিন্তু মূৰ্তিপূজক দেশৰ নিমিত্তে তেওঁ চিন্তা কৰিছিল। ঈশ্বৰক বিশ্বাস কৰাৰ কাৰণে তেওঁ নিজৰ পয়ালক লৈ সুদূৰ ঠাইলৈ যাত্ৰা কৰিছিল। (আদিপুস্তক ১২ অধ্যায়)।
- ২। আব্রাহামে বিশ্বাসেৰে উদাৰভাৱে দিলে। আব্রাহাম আৰু তেওঁৰ ভতিজাক লোটৰ মেৰ বখীয়াবিলাকৰ মাজত তেওঁবিলাকৰ উত্তম ঘাঁহ খাবলৈ (চৰিবলৈ) ঠাই লৈ কাজিয়া লাগিল। আব্রাহামে ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰাৰ কাৰণে, কাজিয়া নকৰিবলৈ লোটক উত্তম ঠাই লবলৈ দিলে। লোটে স্বাৰ্থপৰ হৈ উত্তম ঠাই বাচি ল'লে, কিন্তু ঈশ্বৰে আব্রাহামক আশীৰ্বাদ কৰিলে। (আদিপুস্তক ১৩ অধ্যায়)।
- ৩। আব্রাহামে সাহসেৰে যুঁজ কৰিলে। লোটে চহকী, দেৱ পূজাৰ চহৰ চদোমত বাস কৰিবলৈ বাচি ল'লে। এদিনাখন ৫ জন দুপ্ত ৰজাই চদোম অৱৰোধ কৰি লোকবিলাকক দাসৰূপে আৰু তেওঁবিলাকৰ বহুমূলীয়া বস্তুবোৰ লৈছিল। অৱশ্যে, আব্রাহামৰ মেৰবখীয়া বিলাকে সেই দুপ্ত ৰজা কেইজনক পৰাস্ত কৰি, লোটৰ পৰিয়াল আৰু লোকবিলাকক উদ্ধাৰ কৰিলে। সেয়েহে, চদোমৰ ৰজাই তেওঁৰ বস্তুবোৰ নিজলৈ ৰাখি, লোকবিলাকক তেওঁলৈ উলোটাই দিলে। (আদিপুস্তক ১৪ অধ্যায়)।
- আকাশৰ তৰাবোৰ গণনা কৰিবলৈ কিমান দিন লাগিব বুলি ল'ৰা-ছোৱালীক প্ৰশ্ন কৰক। আকাশৰ তৰাৰ দৰে অসংখ্য তেওঁৰ বংশ হ'ব বুলি ঈশ্বৰে আব্রাহামলৈ কৰা প্ৰতিজ্ঞা তেওঁ বিশ্বাস কৰা বুলি বুজাই দিয়ক।
- ল'ৰা-ছোৱালীক কওক সম্ভৱ হ'লে অকলে আৰু নিজৰ পৰিয়ালৰ লগতো প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ কওক।

আব্রাহামে যি দেখিছিল।

- ৪। আব্রাহামে ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞাত বিশ্বাস কৰিলে। ঈশ্বৰে আব্রাহামৰ লগত এক চুক্তি কৰিলে যে, তেওঁ আব্রাহামৰ বংশৰ দ্বাৰাই গোটেই জাতিকে আশীৰ্বাদ কৰিব। অৱশ্যে, তেওঁৰ স্ত্ৰী চাৰা অতিশয় বৃদ্ধা আছিল। এদিন ঈশ্বৰে আব্রাহামক আকাশৰ তৰাবোৰলৈ চাবলৈ ক'লে। ঈশ্বৰে প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে যে তেওঁ আকাশৰ তৰাৰ নিচিনাকৈ তেওঁৰ বহু বংশ কৰিব। আব্রাহামে ঈশ্বৰক বিশ্বাস কৰিলে, যিজনে আব্রাহামৰ বিশ্বাসক ধাৰ্মিকতা বুলি গন্য কৰিলে ইচাহাকক জন্ম দিয়াই ঈশ্বৰে চাবালৈ কৰা প্ৰতিজ্ঞা ৰাখিলে। আজিলৈকে, গোটেই জগতৰ আটাই জাতিকে আব্রাহামৰ বংশৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰে আশীৰ্বাদ কৰিছে। (আদিপুস্তক ১৪, ১৭ আৰু ২১ অধ্যায়)।

পৃথিৱীৰ জাতিবোৰ

- ৫। আব্রাহামে বিশ্বাসেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। এদিন ঈশ্বৰৰ দূতে আব্রাহামক ক'লে যে তেওঁবিলাকৰ দুষ্টতাৰ কাৰণে তেওঁ চদোম নগৰ ধ্বংস কৰিব। তাত বাস কৰা লোট আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালক ৰক্ষা কৰিবলৈ আব্রাহামে ঈশ্বৰৰ ওচৰত কাতৰোক্তি কৰিলে। আব্রাহামৰ বিশ্বাসৰ কাৰণেই তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰিবলৈ ঈশ্বৰে তেওঁৰ দূতক পঠিয়ালে। আৰু তেওঁ স্বৰ্গৰ পৰা জুইৰ বৰষুণ পঠিয়াই সম্পূৰ্ণ ধ্বংস কৰিলে। (আদিপুস্তক ১৮-১৯ অধ্যায়)।
- ৬। আব্রাহামে বিশ্বাসেৰে অন্তৰ ভঙা এক আজ্ঞা পালন কৰিলে। এদিন ঈশ্বৰে আব্রাহামৰ বিশ্বাসক পৰীক্ষা কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰি, তেওঁৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ ইচাহাক যাৰ যোগেদি ঈশ্বৰৰ সকলো প্ৰতিজ্ঞা পূৰ্ণ হ'ব তেওঁকে উৎসৰ্গ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে। ঈশ্বৰে যে পুনৰ তেওঁক তুলিব, ইয়াকে বিশ্বাস কৰি আব্রাহামে তেওঁৰ সন্তানক উৎসৰ্গ কৰিবলৈ সাজু আছিল। কিন্তু হঠাতে নিজৰ পুত্ৰৰ সলনি বলি দিবলৈ ঈশ্বৰে আব্রাহামক এটি মেৰ পোৱালি যোগালে। (আদিপুস্তক ২২ অধ্যায়; ইব্ৰী ১১ঃ১৭-১৯)।
- ৭। আব্রাহামৰ সৎ কৰ্মই তেওঁৰ মহান বিশ্বাসক দেখুৱালে। ঈশ্বৰে আব্রাহামক তেওঁৰ ভাল কৰ্মৰ বাবে নহয়, কিন্তু তেওঁৰ বিশ্বাসৰ কাৰণেহে ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰিলে। (যাকোব ২ঃ২১-২৪)।

আমাৰ বিশ্বাস ব্যাখ্যা কৰিবলৈ চাৰিগৰাকী ডাঙৰ ল'ৰা-ছোৱালীক চাৰিটা বস্তু বিচাৰি আনিবলৈ কওক। যদি এইয়ে খুউব কঠিন, তেনেহ'লে তলত দিয়া বস্তু কেইটাৰে এখন ছবি আঁকক।

এটুকুৰা চাবোন।

এটা সৰু বটল (অথবা এটা পিল)।

এখন কটাৰী।

এডাল ত্ৰুচ (দুটুকুৰা লাঠি একেলগে বন্ধা)।

এডাল ত্ৰুচ বনাবলৈ দুডাল কাঠি একেলগে বান্ধক।

- **প্ৰথম সন্তান** : চাবোন টুকুৰা দেখুৱাই প্ৰশ্ন কৰক, “এই চাবোন টুকুৰাৰ আমি আমাৰ পাপবোৰ ধুব পাৰোঁনে?” (ল'ৰা-ছোৱালীক উত্তৰ দিবলৈ কওক)।
- **দ্বিতীয় সন্তান** : কটাৰীখন দেখুৱাই সোধক, “আমাৰ পাপবোৰ ডান্ডৰে এখন কটাৰীৰে কাটি পেলাব পাৰোঁনে?”
- **তৃতীয় সন্তান** : বটলটো দেখুৱাই সোধক, “আমাৰ পাপ গুচাবলৈ ঔষধেৰে পাৰোঁনে?”
- **চতুৰ্থ সন্তান** : ত্ৰুচডাল দেখুৱাই সোধক, “আমাৰ পাপ কিহে নিব পাৰে?”

ব্যাখ্যা কৰক : “ত্ৰুচত বৈ যোৱা তেজেহে আমাৰ পাপ ধুৱ পাৰে। আমি যীচুত বিশ্বাস কৰা উচিত। আমাৰ পাপবোৰৰ ক্ষমা দিবলৈ আৰু অনন্ত জীৱন দিবলৈ তেওঁ মৰিল আৰু মৃত্যুৰ পৰা পুনৰুত্থিত হ'ল।”

কাহিনীটোৰ কিছু অংশ নাটক কৰি দেখুৱাওক। নাটকখন দেখুৱাবলৈ ওপৰৰ চাৰিটা বস্তুৰ ব্যাখ্যা দিবলৈ উপাসনাৰ লগত ব্যৱস্থা কৰক।

- ডাঙৰ ল'ৰা অথবা শিক্ষক আৰু আব্রাহামৰ কথাখিনি কোৱাৰ ভাৰ দিয়ক।
- সৰু ল'ৰা-ছোৱালীক চাৰা আৰু চাকৰ বিলাকৰ কথাখিনি কোৱাৰ ভাৰ দিয়ক।

ঈশ্বৰৰ মাত : “হে আব্রাহাম, কাৰণ তুমি মোৰ প্ৰতিজ্ঞা বিশ্বাস কৰিলা, আকাশৰ তৰাৰ নিচিনাকৈ মই তোমাৰ বহু বংশ কৰিম।

আব্রাহাম : আকাশলৈ চাই কয়, “মই গণিব পৰাতকৈ আকাশৰ তৰাবোৰ অতি অধিক। মহান ঈশ্বৰ মই আপোনাক বিশ্বাস কৰোঁ। আপোনাৰ বাবে সকলো সম্ভৱ”।

ঈশ্বৰৰ মাত : “তুমি মোক বিশ্বাস কৰাৰ কাৰণে, মই তোমাক ধাৰ্মিক বুলি গণ্য কৰোঁ আৰু মই তোমাক আশীৰ্বাদ কৰোঁ আৰু তোমাৰ এটি বংশৰ যোগেদি মই গোটেই জাতিকে আশীৰ্বাদ কৰিছোঁ”।

আব্রাহাম : “কিন্তু মোৰ কোনো ল'ৰা-ছোৱালী নাই আৰু মোৰ পত্নী চাৰাৰো সন্তান জন্ম দিব পৰা শক্তি এতিয়া আৰু নাই।

ঈশ্বৰৰ মাত : “মোত বিশ্বাস কৰা। তোমাৰ পত্নী চাৰাই এটি পুত্ৰ গৰ্ভধাৰণ কৰিব।

আব্রাহাম : চাৰাই কাষলৈ গৈ কয়, “তুমি এটি পুত্ৰ গৰ্ভধাৰণ কৰিবা বুলি ঈশ্বৰে প্ৰতিজ্ঞা কৰিছে”।

চাৰা : হাঁহে আৰু দাসবিলাকক কয়, “আব্রাহামে মোক কি কৈছে তোমালোকে শুনিছানে?” মোৰ এটি সন্তান হ'ব বুলি তেওঁ কৈছে”।

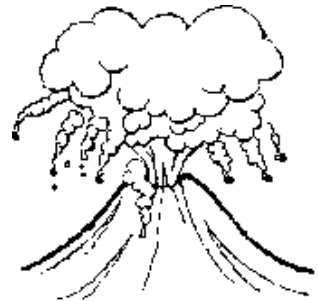
দাসবিলাক : হাঁহে আৰু কয়, “ল'ৰা-ছোৱালী হ'বলৈ আপোনাৰ বয়স এতিয়া আৰু নাই”। এনে কথা ক'বলৈ আব্রাহামে নিজকে কি বুলি ভাবে”। “ই একেবাৰে এটা হাঁহি উঠা কথা”।

আব্রাহাম : শূনা সকলো লোককে এই কথা কওক, “ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞা ৰাখে”। তেওঁ এক আচৰিত কাৰ্য্য কৰিলে। চাৰাই ইচাহাকক জন্ম দিলে। ইচাহাকৰ এক বংশধৰৰ পৰা গোটেই জাতিবিলাক আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত হ'ব। এইয়ে যীচু।

(নাটকত সহায় কৰা আটাইকে ধন্যবাদ দিয়ক।)

ল'ৰা-ছোৱালীক এটা আগ্নেয়গিৰিৰ ছবি আঁকিবলৈ দিয়ক। ডাঙৰ ল'ৰা-ছোৱালীক সৰু বিলাকক সহায় কৰিবলৈ দিয়ক। উপাসনাৰ সময়ত সিহঁতে এই ছবিখন ডাঙৰ বিলাকক দেখুৱাব আৰু বুজাব পাৰে।

ল'ৰা-ছোৱালীক এটা আগ্নেয়গিৰিৰ ছবি আঁকিবলৈ দিয়ক। ডাঙৰবোৰে সৰু ল'ৰা-ছোৱালীক সহায় কৰিবলৈ দিয়ক। উপাসনাৰ সময়ত ছবিবোৰ সিহঁতে বয়সস্থসকলক দেখুৱাব পাৰে আৰু ব্যাখ্যা কৰক :

- মানুহবিলাকৰ ওপৰত জুই বৰষাই আগ্নেয়গিৰিয়ে সিহঁতক বধ কৰিলে, যিদৰে আকাশৰ পৰা নমা অগ্নিশিখাত চদোমৰ দুষ্ট লোকবিলাক মৰা পৰিল।
- ই ইয়াকে বুজায় আমি যীচুক নজনা লোকৰ কাৰণে কিয় প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, যিদৰে জুইৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ আব্রাহামে লোটৰ পৰিয়ালৰ নিমিত্তে প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল।

পদ্য : গীতমালা ৩৪:৪,৭,৮,৯ পদ কেইটা চাৰিটা ল'ৰা-ছোৱালীক আবৃত্তি কৰিবলৈ দিয়ক।

আব্রাহাম আৰু তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনাৰ বিষয়ে ডাঙৰ ল'ৰা-ছোৱালীক এটি ছুটি পদ্য লিখিবলৈ কওক।

মুখস্থ কৰক : ইব্ৰী ১১:১।

প্ৰাৰ্থনা : “হে প্ৰভু, আমালৈ আপোনাৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ বাবে ধন্যবাদ। আপুনি কোৱা সকলো কথা আমি বিশ্বাস কৰোঁ। আব্রাহামৰ বিশ্বাসৰ দৰে আমি আপোনাত ভাৰসা কৰোঁ। তেওঁৰ দৰে আনক সহায় কৰিবলৈ আমাকো সহায় কৰক।”